

קול קורא:

"לרוחב" - מגזין "גרילה תרבות"

הנושא: חורבן בכל עת

הופכים אותה לבבואה של החורבן ממנו חרדים. אסונה של כל קבוצה הופך טעם להסתגרותה ולהפניית העורף לאסונו של האחר. למרות הסכנה שבהתרכזות בחורבן ובאסון, בהבטה אל התהום והפצע, אנו בוחרים לפתוח את סדרת גיליונות "לרוחב" ברגע הזה. אולי מתוך תקווה כי הדיבור הישיר על נוכחות "החורבן" בתוך התרבות יאפשר להקשיב לאסונות שונים ולאפשרויות המצויות מעבר להם.

נשמח לקבל מכן ומכס עבודות שירה, פרוזה, מסות וביקורת, אמנות פלסטית, וידאו ארט, קולנוע, קומיקס, אנימציה ועוד הנוגעות לחורבן ולפחד ממנו בתוך ישראל ופלסטין. אנחנו מקווים ליצור דיאלוג פנימי פורה בתוך קהילת היוצרים של "לרוחב", ולדון בנושא מתוך זוויות ומדיומים שונים. מגזין גרילה תרבות יהיה וירטואלי ויופיע באתר "גרילה תרבות" שעומד לעלות בקרוב. המגזין יהיה נגיש לכל כחלק ממחשבה דמוקרטית, רב-תרבותית וחברתית. טקסטים ועבודות יכולים להופיע בשפות שונות [מטבע המקום והעורכים, רוב היצירות יהיו בעברית וערבית], ולעשות שימוש באינטרנט כמרחב פעולה (למשל, להשמעת מוסיקה או העלאת סרטונים). בכל שנה ייצאו לפחות שני גיליונות.

התאריך למשלוח יצירות לגיליון הראשון: עד ה-15.4.2010.

כתובת המייל למשלוח יצירות: larochav@gmail.com
העורכים: נעמה גרשי, מתי שמואלוף, אלמוג בהר, תאמר מסאלחה

המציאות בראשית המאה ה-21, אחרי שתי מלחמות העולם של המאה הקודמת, ואחרי מספר מלחמות ואסונות בעשור האחרון, היא של פחד מתמיד מפני חורבן, במלחמה, במשבר חברתי וכלכלי או באסון אקולוגי. קבוצות ויחידים חיים בצל פחד האסון המתרגש ובא, או בצל זיכרון האסון שכבר התרחש. חוויית החיים בתוך טרגדיה, עם תודעה חזקה של פחד ואסון, מורגשת בעוצמה רבה בקבוצות המרכיבות את המקום הזה: הקולקטיב הפלסטיני חי את חיי בצל זיכרון הנכבד והנכסף, עם הגירוש בעבר והפליטות, הכיבוש והאלימות בהווה; הקולקטיב היהודי-ישראלי חי את זיכרון השואה באירופה ואת החרדה העוברת בין הדורות מהישנות ניסיון ההשמדה. לצד שני הזיכרונות הדומיננטיים הללו מהלכות בינינו טראומות נוספות ופחדים נוספים, של חורבן קהילות יהדות המזרח, של עוני קשה המנתק קבוצות שלמות באוכלוסיה מכל תקווה, של מלחמות החוזרות ונשנות, מלוות בפחד מתעצם מפני שואה גרעינית. יחידים וקולקטיבים מתהלכים ורואים חרב מתהפכת המאיימת על חייהם, בתוך מציאות רוויית אלימות וקונפליקטים.

דימויי האסון וההתרכזות בזיכרון החורבן ובפחד מפניו, פעמים רבות מגדירים את המציאות ומחריפים אותה,

תאריך יעד לפרסום הגיליון הראשון: 1.6.2010.

נושא הגיליון הבא: **מהגרים, פליטים, עולים**
נושא הגיליון השלישי: **הזמן התיאולוגי**

בְּשִׁעָה שֶׁל שְׂקִיעָה
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
אָבִי הָיָה חוֹשֵׁף
אֶת זְרוּעוֹ וְאוֹמֵר
מִן הַמֶּרְפֵּק וְלִמְעֻלָּה
כָּל הַבְּהִיר וְהַמְּנַקָּה

וּמִן הַמֶּרְפֵּק וְלִמְטָה
וְעַד לְשִׁרְשׁ הָאֲצָבָעוֹת
כָּל הַמְּכֻהָה
וְהַצָּרוּב
וְהַלְקוּי
וְהַנְּפֻקָע
וְאֲנִי אוֹמֵר לוֹ
אֲתָה אֲבָא אֲתָה אֲבָא
מְקַצְקָע.

"בשעה של שקיעה", ארז ביטון,
מתוך "תמביסרת - ציפור מרוקאית"
(הקיבוץ המאוחד, 2009)